

בעזהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

במדבר - שבועות

גליון ת"מ

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל. חדש) 079.704.0017 ולדקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל. חדש) 03.33015.0717 ולדקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

במדבר - שבועות

במדבר

הדרך של עבודת ה' * שלא לעבוד את ה' במרה שחורה * השמירה בדרכים * ימינו כצל עובר * העליה לתורה שגרם לעשירות מופלגת * עוכר ישראל בתפלתו * לא להפסיק מהתפילה עד שנענה * תפילת עם הארץ שהיה חביבה לפני הקב"ה * הציפור שבא מרחוק לרפאות חולה אנוש

שבועות

נעשה ונשמע כ'אחד' שבקריאת שמע * בת קול יוצא בכל שנה * כל אחד יכול לחזור ולהתקרב * כל אחד יש לו שייכות עם התורה * בחג השבועות תחל שנה וברכותיה * חזר על האומות שיוכל להשפיע טובה על בני * לקבלת התורה צריך שפע * תיקון הגדול ביותר סיפורי צדיקים * רפואה ע"י אמירת אקדמות * העלה הדור באמירת אקדמות * להמשיך משבועות לפרשת ואתחנן * ראוי להאמין כל מה שאומרים בשמו

הבעש"ט הק' זי"ע

יכול לזון את כל העולם * העני יש לו קירבה יתירה לפני הקב"ה * בדורות אלו צריך לבקש על פרנסה * ירידת נשמתו לעולם הזה * המשכת שפע בכח האמונה * תיקון גלגול נשמה בעוף * גודל קדושתו * הצלתו מעלילת דם * הצלת מוזג מעניו וסבלו * שלשה הבטחות שנתקיימו * להצטער על שמיעת דבר רע * כפי שמדבר על חבריו נגזר עליו * לאהוב כל יהודי * אמירת 'ברוך שמי' באמונה פשוטה * התקרבות המגיד ממעזריטש להבעש"ט * זכה לכל המדריגות ע"י טבילה במקוה * טבילה בבוקר נחשב כתענית * רצה לקיים ואל עפר תשוב * ניגון 'התעוררות רחמים רבים' * כל אחד יכול לשמוע קול ה' מדבר

במדבר

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם וגו' מצרים לאמר (א, א).

ממאגלאניצא זי"ע בספרו אמת
ליעקב פירש, וידבר ה' אל משה
הרה"ק ר' יעקב יצחק 'במדבר' הוא לשון 'דיבור', דכל

הדרך של עבודת ה'

'השני' שיוכל להתעלות ולבא להתחדשות שני, וגם 'בשנה' מלשון שנה ושילש, שיוכל לבוא להתחדשות שלישי, ועוד 'השנית' היינו להתחדשות רביעי, וכן עד עולם יתעלה ממדרגה למדרגה עד שיבא למדרגות גדולות.

ואם אמר יאמר העובד את ה', איך אפשר לשפל ערך כמותו לזכות לכל הנ"ל, כי הבעל דבר מראה לו כי הוא מלא חטאים עונות ופשעים, וכל מה שימרח יהא הכל בחנם, כי לא יוכל לבא לשום מדרגה, ע"ז מרמז הכתוב 'לצאתם מארץ מצרים' שאף שהיו בגלות מצרים משוקעים במ"ט שערי טומאה ר"ל, ומכל מקום זכו להגיע לידי מדרגות גדולות, וא"כ ראינו שכל איש הישראלי באיזה מצב שהוא מוכשר לזכות למדרגות גדולות, ואפילו בהיותו בבחינת 'מצרים' שהוא נוטריקון 'מצור היצר', ולכל זה יוכל לבא רק בכח 'לאמר' על ידי בחינת דיבור כנ"ל.

מה שאדם עושה בעניני עבודת השי"ת, צריך להיות בבחינת דיבור דוקא, ולא בבחינת מחשבה בלבד, 'סיני' שיש ראיה לדבר זה מעשרת הדברות שניתנה בהר סיני, דכתיב (שמות כ, א) 'וידבר' אלקים, שהיה ע"י דיבור, ואם טוב במחשבה בלי דיבור, היה הקב"ה יכול ליתן את התורה במחשבה, כי קמי שמיא כל דבר הוא באפשרי, ומוכרח לומר דהעיקר הוא כח הדיבור.

ואיך יתחיל האדם לחנך את עצמו לעבודת הבורא, ע"ז אמר הכתוב 'באוהל', פי' מתחלה אף שיהיה עבודתו בבחינת אוהל עראי, שתהיה עבודתו פחותה ובלא חיזוק, מכל מקום ירגיל עצמו לעבודת ה' בתמידות, ואז אח"כ יוכל להיות בבחינת אוהל קבע, וזהו הרמז של 'מועד' פי' שישתדל בעבודת ה' בכל עת וזמן, מחמת שצריך שיהא בקביעות, דהעיקר הוא 'באחד' בפעם ראשון, ואח"כ 'לחודש' שיוכל לבא להתחדשות, דכל התחלות קשות, ואח"כ

שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם וּגּו' (א, ב).

שלא לעבוד את ה' במרה שחורה

הרה"ק ר' בונם מפרשיסחא זי"ע
היה מוכיח האנשים

שהתהלכו במרה שחורה, והיה רגיל לומר, דכתיב (דברים טז, טו) והיית אך שמח, סופי תיבות הוא אותיות חת"ך שהוא שם המסוגל להשפעת פרנסה, והרמז הוא שעל ידי מידת השמחה ממשיכים שפע של פרנסה, והמתהלך בעצבות ומרה שחורה דוחק מאתו שפע הפרנסה ר"ל.

עוד היה אומר, שאנו רואים אנשים פחותים וקלי הדעת, דרכם צלחה ויש להם פרנסה בשפע גדול, סיבת הדבר הוא, כי בהיותם קלי הדעת אין שום דבר נוגע להם לתוככי עמקי ליבם, ולכן הם שמחים תמיד, ובכח השמחה ממשיכים עליהם פרנסה, אפילו שבאמת אינם ראויים לכך מצד מעשיהם והתנהגותם.

עוד היה אומר בענין זה, שרואים שיש יותר עשירים שהם

הרה"ק הרבי ר' הערש מרימנוב זי"ע בבארית המים ביאר, דהנה אין לך אדם שאין לו שעה שמתחיל להכיר בשפלות עצמו ומך ערכו, ורואה עד כמה התרחק מהקדושה, ונפשו עליו דוי, וחושב בקרבו, איך אוכל להרהיב עוז לגשת לפני יוצרי ובוראי לעבודתו, לעסוק בתורה ותפילה, הרי חמאתי ועויתי ופשעתי והתרחקתי כ"כ מאתו ית"ש, וממש בא לידי מרה שחורה ר"ל, ועל כן מורה לנו התורה "שאו" את ראש כל עדת בני ישראל, שכל בני ישראל יהיו בנשיאת ראש, ולא יהיו במרה שחורה, בשביל שמכיר מיעוט מעשיו נגד הבורא, ואפילו שיודע שחמא נגד הבורא ית"ש, יקבל על עצמו קבלה טובה מכאן ולהבא שלא ישוב עוד לכסלה, ויקיים מהיום והלאה את כל התורה מתוך שמחה, אזי יתכפר לו כל מה שחמא עד היום הזה.

צריך את הכסף אלא שהוא דורש את טובתו של הקב"ה, והקב"ה אומר לו אני יכול להסתדר בעצמי לפתוח ישיבות וכוללים, איני נצרך לעזרתך ולעצות שלך, אבל אנשים הפשוטים אומרים להקב"ה בפשטות ומעומק הלב, רבנו של עולם אני צריך מעות רב לקנות דירה נאה ושאר הצרכיות שלי, ואינו מנסה לשכנע את הקב"ה כמה שיהיה טוב לו אם ישפיע לו מעות, רק אומר בפה מלא שמבקש את טובת עצמו, וכיון שתפלתו נאמרת בפשטות ובאמיתות על כן מתקבלת לפני הקב"ה.

אנשים פשוטים מאשר עשירים שהם תלמידי חכמים וצדיקים, ובאמת צריך להיות להיפוך שהתלמידי חכמים והצדיקים יתרבה עושרם ורכושם. וטען הדבר הוא על פי הידוע מה דאיתא בחובת הלבבות (שער הבטחון) שאין 'למשכן' את הקב"ה, דהיינו שאומר לו אם תתן לי כסף וממון רב, אזי אוכל להתפלל וללמוד כראוי, והתלמידי חכמים אומרים להקב"ה אם תשפיע לי מעות רב אזי אפתח ישיבה וכל מיני כוללים, ונמצא שמסביר להקב"ה עד כמה יטיב להקב"ה אם יתן לו כסף, כביכול לא מחמת שהוא

ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו
אתו הלויים וגו' (א, נא).

השמירה בדרכים

בהיותו מטורף בדרכים נע ונד כל הימים, ואלו חגיה במקום אחד גורם לישוב הדעת ומביא התעלות רוחנית, וזהו שרמו הכתוב, ובנסוע המשכן "יורידו" אותו הלויים, ובחנות המשכן "יקימו" אותו, דהיינו שהירידה והעליה בעבודת

הרה"ק מקאברין זי"ע פירש, דהנה דרך העולם הוא, שנסיעה ונדודים ממקום למקום גורמים לאדם לירידה בעבודת ה', שאין דעתו ומוחו צלול לעבודתו ית'

ה' תלוי אם האדם יושב בביתו או מתלטל בדרכים.
 הרה"ק מראפשיץ זי"ע השמיע בענין זו אימרא טבא, מזמור פ"ד בתהלים מתחיל 'אשרי יושבי ביתך' והסיום הוא 'תהלת ה' ידבר פי', דאם יושב בביתו ואינו עובר דרך, מגיע לאיזה מדריגה בעבודת ה', ואילו במזמור קי"ט מתחיל "אשרי תמימי דרך", והסיום הוא "תעיתי כשה אובד בקש עבדך", דהיינו שאם מרבים לנסוע ממקום למקום ומעיר לעיר, אזי מאבדים הרבה מהמדריגות.

כָּל הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה רְאוּבֵן וְגו' וְשָׁנִים יִסְעוּ (ב, טז).

ימינו כצל עובר

בתמימות 'די יארן לויפן' (דהשנים רצים ונוסעים), וכל הנוכחים העלו בת צחוק על פניהם, והמלמד רצה לתקן את הילד, אבל הרה"ק חייד ואמר, מה תרצו, הלא הילד צודק כ"כ בדבריו, "ושניים יסעו" די יארן לויפן טאקע אזועק... (אכן, השנים רצים מהר מאתנו).

הרה"ק מסאטמאר זי"ע באחד מביקוריו ירושלים ת"ו, בחן ילדי תלמוד תורה על לימודם, ושאל לאחד הילדים שיאמר לו פירוש תיבות הללו "ושניים יסעו", וענה הילד

כָּל פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם וְגו' מִבְּן חֹדֶשׁ וְיַמְעֹלָה שָׁנִים וְעֹשָׂרִים אֶלֶף (ב, לט).

מעיר סאלקא, שהיה לו עגלה יפה ומכובדת, שזו היתה מקור פרנסתו, היה מסיע אנשים אשר

העליה לתורה שגרם לעשירות מופלגת

מעשה באיש חסיד ושמור ר' פישל

קראו אותו להוספה, וחרה"ק סיים בפסוק זו 'שנים ועשרים אלף'... ועשה בתנועה, נו, זאל זיך דא די פרישה ענדיגן... (נו, כאן יסתיים הפרשה).

ויהי לפלא, אחר חזרתם משם, התחיל ר' פישל לסחור במשא ומתן, ועד לשבועות בשנה הבא הרוויח שנים ועשרים אלף דינרים, והיה נראה לעין כל, שאותו צדיק פעל לו זאת בקריאת התורה, מזלו וקרנו התחילו להתעלות ולהתעצם עד שנעשה גביר אדיר למאוד, ונעשה חסיד נלהב של הרה"ק מזידיטשוב, ומני אז הקפיד לנסוע לחסות בצל קדשו בכל שנה בחג השבועות.

חפצו להרחיק נדוד למקומות ועיירות סמוכות או רחוקות, והתפרנס מזה בכבוד.

באחת השנים שכרו אותו קבוצה של חסידים, שיסיע אותם על חג השבועות בצל רבם ומאורם הרה"ק ר' אייזיק'ל מזידיטשוב זי"ע, והם הקדימו לנסוע כבר קודם השבת שזהו פרישת 'במדבר'.

הרה"ק מזידיטשוב היה בעצמו הבעל קורא, ועל בן השתוקק ר' פישל מאוד לעלות לתורה, ולכן נתן מתנת יד להגבאי כדי שיכבדו עליה, באמרו שאין צריך להיות עליה מכובדת ומסתפק אפילו בהוספה... ואכן

בְּיוֹם עֲשִׂיתִי עֶשְׂרֵי יוֹם וּגו' פִּגְעִיאל בֶּן עֶכְרָן (ז, עב).

הכתוב (ירמיה ז, טז) 'אל תפגע בי', ובכל זאת יכול להיות "בן עכרן", דהיינו עוכר ישראל ח"ו.

ודוגמא לזה מה שאמרו בגמרא (ברכות סג, א) דיינו דאמרי אינשי גנבא אפום מחתרתא

עוכר ישראל בתפלתו

הרה"ק מווילענדינק זי"ע בספרו שארית ישראל ביאר, שיכול האדם להיות בבחינת 'פגעאל' פירש 'לבקש מהא-ל', כי פגיעה הוא לשון תפילה, כלשון

למה נרמז ענין התפילה בתיבת
'פגעיאל' להורות שצריך האדם
להיות בבחינת פגע בענין התפילה.

תפילת עם הארץ שהיה חביבה לפני
הקב"ה

מסופר על הבעש"ט הקדוש זי"ע,
טרם התגלותו היה מטייל
בכפרים קטנים שבהם גרו יהודים
מועטים, או בפונדקי דרכים
נידחים, והיה מעורר את רוחם
באמונה פשוטה ותמימה, ומקרב
אותם לאביהם שבשמים.

באחד הימים הגיע הבעש"ט
לפונדק קטן שעמד בצידו
דרכים, הילדים קידמו את פניו
בסבר פנים יפות, והזמינו אותו
להכנס לתוך הבית לאכול
ולשבע, הבעש"ט נכנס לשם
ושואל אותם היכן נמצא אביכם?!
ענו הילדים שהוא מתפלל,
התיישב הבעש"ט והמתין עד
לחזרתו.

תפילתו של בעל הפונדק
נתאחרה למושך כמה
שעות, וחזר לשם רק בשעה

רחמנא קרי, הפירוש הוא, דאפילו
הגנב כאשר נמצא במחתרת
מתפלל לה' שיצליח את דרכו
הרעה. והיינו שהוא עוכר ישראל,
גונב ומלסטם את הבריות, ובכל
זאת מתפלל לפני הקב"ה.

וכמו שמספרים על גנב מפורסם,
שהיה מתפלל כל יום
ומבקש לפני הקב"ה, רבונו של
עולם, אני מבקש ממך שכל
היהודים אשר נגזר עליהם שיגנבו
מהם, שאני יהא השליח... זהו
בחינת המתפלל לה' באותה
השעה שהוא עוכר ישראל.

לא להפסיק מהתפילה עד שנענה

ואפשר להוסיף בזה מה שפי'
הרה"ק ר' דוד מלעלוב
זי"ע הכתוב (בראשית כח, יא) 'ויפגע
במקום', מען מוז פגעין ביי
אונזער ליבען באשעפער, והיינו
ד"ויפגע" היא מלשון 'פגע',
דשומה על האדם להרבות
בתפילה במפגיע, עד אשר יזכה
להיענות בתפלתו, ובטרם שנענה
משמים אל יפסיק מלהטריד
כביכול את קונו. ולפי דבריו מובן

ואילך יוכל להתפלל כמו כל היהודים.

אבל אחרי כמה שעות שהבעש"ט עזב את הפונדק, נפל הסידור על הארץ, וכל הפתקאות שהכנים בהם הבעש"ט נפלו החוצה, בעל הפונדק התחיל לבכות על מר גורלו, מי יודע כמה חודשים יחלפו בטרם יגיע שוב יהודי תלמיד חכם להפונדק, ומיד לקח בידו את הסידור עם הפתקאות והתחיל לרוץ בדרך הליכתו של הבעש"ט, אחרי כמה מילין של הליכה מאומצת הבחין מרחוק בהבעש"ט, וראה איך שמגיע סמוך לנהר עמוק, וחשב בקרבו איך יצליח לעבור על הנהר, כי המים הם עמוקים וסוערים מאוד, ואי אפשר לעבטם בתוכו ורצה לצעוק ולהזהירו שמסוכן מאוד לנסות לעבור את הנהר ברגליו, אך לתדהמתו הרבה הבחין איך שהבעש"ט פורש ממחטתו (טאש טיכל) על המים, ועבר עליה כאילו היתה גשר חזק.

אחרי רגעים התקרב בעל הפונדק עד לשפת הנהר, ועשה ג"כ

מאוחרת ביותר, ומיד קידם את אורחו בברכת שלום עליכם, והתנצל על בואו המאוחרת, והסביר שהוא בור ועם הארץ, ובקושי אני מצליח לבטא את תיבות התפילה מתוך הסידור, ובפרט לפענח את ההלכות וסדרי התפילה הכתובים מלמעלה, כך שאיני יודע מה מתפללים בבוקר ומה בצהריים ומה בערב, ביום שני וחמישי או בשאר הימים, ועל כן אין לי ברירה אלא לקרוא בכל יום את כל הסידור מתחילתו ועד סופו.

אמר לו הבעש"ט שיוכל לעזור לו בזה, וישב אתו ולימד אותו איך להשתמש עם הסידור, לקח פתקאות של נייר קטנים, וכתב עליהם באידיש, תפילת שחרית, תוספת מיוחדת לימי שני וחמישי, ברכה אחרי הסעודה, תפילת מנחה, תפילת ערבית, לשבת, לראש חודש, לראש השנה, וכן הלאה, והכנים כל נייר במקומות הנכונים בתוך הסידור, בעל הפונדק שמח מאוד, והודה לו בעומק לבו שמעתה

גדולה בבית הכנסת, כולם סברו לתומם שאולי הוא צדיק נסתר... ואינו עם הארץ כלל... אבל הוא הסביר להם דכיון שאינו יודע כלום, ואינו יודע היכן לעצור בכל יום בעת תפילתו מתוך הסידור, על כן רגיל לומר בכל יום את כל הסידור מתחילתו ועד סופו, ומתוך כך מורגל בלשונו כל התפילות וגם ברכת 'אשר הניא' בעל פה.

הציפור שבא מרחוק לרפאות חולה
אנוש

וכח התפלה מועיל מאוד אפילו למעלה מדרך הטבע, כפי המסופר שבעיר אחת בסביבתו של הגאון רבי עקיבא אייגער זי"ע היה יהודי אחד שחלה במחלה נדירה ר"ל, בני המשפחה פנו לכל גדולי הרופאים שינסו לרפאות את החולה, אבל כולם כאחד אמרו שאין תרופה למחלתו, וימיו קרובים למות ר"ל, מיום ליום אירע מצבו יותר, בני המשפחה היו שרויים בצער גדול ולא ידוע לשות עצות בנפשם.

כמותו, הניח ממחטתו על הנהר ועבר עליה, והתחיל לרוץ לעבר הבעש"ט וצעק לעברו, הבעש"ט עצר בדרכו, ובעל הפונדק בכה לפניו שכל הפתקאות נפלו לו, ומבקש מאתו שיסדר לו שוב את הסידור.

הבעש"ט שאל אותו בפליאה, איך הגעת לכאן, ואיך הצלחת לחצות את מימי הנהר?! ענה לו שהניח ממחטתו כמו שעשה גם הבעש"ט! כאשר שמע זאת הבעש"ט, אמר לו כפי הנראה הקב"ה מרוצה יותר מהתפילות שלך כמו שהיה מקודם, ועל כן מוטב יותר שתחזור להתפלל כמנהגך עד עתה.

סיפור דומה לזה מסופר, בעיר אחת סיימו לקרות את המגילה בציבור, ולא היה שם סידור, והציבור לא ידעו לומר ברכת 'אשר הניא' בעל פה, והיה שם 'עם הארץ' שהכריז שהוא יודע ברכה זו בעל פה... ואכן הוא אמר ברכת 'אשר הניא' בקול, וכל העם חזרו אחריו, ושררה מבוכה

תרופתה, בעומק המדבר במקום שמצויים שם חיות רעות ומסוכנות לרוב, נמצא עוף אחד, שאם יתפסוהו ויבשלוהו, ויתנו להחולה לשתות את המים שהתבשלו עם בשר זו, וזו תהא תרופה למחלתו המסוכנת.

אולם זהו רחוק ממציאות שיוכלו להביא את העוף, שהרי אפילו אצל המלך שיש לו חיילים הרבה, שולחים חיילים והורגים את כל החיות הרעות בדרך, עד שיביאו את העוף, וגם יתכן שאחר המירחה הגדולה יטעו ויביאו עוף אחר, ואז צריכים לחזור את כל הדרך, ולעשות הכל בפעם שנית, אכן המלך מסוגל לכל זה, כיון שכולם עומדים מוכן לשרתו, אבל איש פשוט אין זה במציאות שיוכל להביא את העוף, ועל כן אמרתי שאין תרופה למחלתו.

הגאון רבי עקיבא אייגער נשא מיד קל וחומר בעצמו, אם הדבר נכון שיש מציאות למצוא תרופה בעולם למחלה זו, אם כן במה גרוע יהודי זה מהמלך, אם המלך יכול להשיג העוף על ידי

באחד הימים עברה השמועה בעיר שהמלך צריך להגיע לעיר זו, ובדרך כלל בין פמליית המלך היה מצטרף הרופא הגדול שבמדינה, החליטו בני המשפחה דכאשר יבוא לעיר, יפנו אליו תיכף ויבקשו מאתו שיבוא לבקר את החולה המסוכן, אולי יוכל הרופא הגדול למצוא תרופה בשבילו, ואכן כך היה, כאשר הרופא נכנס לעיר בקשו ממנו שיבוא לבקר את החולה, אבל אחרי ביקורו אמר גם כן ככל הרופאים שאין תרופה למחלתו.

כאשר דבר זה הגיע לאזני רבי עקיבא אייגער שהיה אז בעיר, ביקש להפגש עם הרופא, ואמר לו שיש לו שאלה לשאול אותך, אם לא יהא יפגע ויקפיד בזה, ענה לו הרופא שיכול לשאול כרצונו ואין הוא מקפיד כלל, שאלו רבי עקיבא אייגער אם היה המלך נחלה באותו מחלה, האם גם כן אז היה עונה שאין תרופה למחלתו, הרופא נדהם מאוד משאלה זו, ואמר אנגיד לך האמת, יש רפואה למחלה זו, וזהו

בדעתו לברר מה עלה בגורלו של אותו חולה, בהיותו בטוח שבוודאי כבר אינו נמצא בארץ החיים, ועל כן הלך לביתו, ומה גדלה הפתעתו לשמוע שהחולה הבריא, ושאל לפשר הדבר, וכאשר סיפרו לו כל המעשה של העוף, קשה היה לו להאמין למעשה זו, ואז נזכרו כמה שציוה רבי עקיבא אייגער שישמרו את הנוצות של העוף, ומיד הלכו והביאו את נוצות העוף, והרופא הודה שאכן זהו העוף... הרופא הגדול התפעל מאוד והכריז בקול, שעתה נוכח לראות מה גדול כח תפילת עם ישראל, שהלא המלך עם כל אשר יש לו, כמה טירחות היה צריך לטרוח כדי להשיג את העוף, ולפעמים אחר כל הטירחות אין מצליחים להשיג את העוף, ואילו רבי עקיבא אייגער בכח תפילתו, הזמין לו הקב"ה בזמן קצר את העוף בלי שום טירחא ויגיעה.

כמה חיילים שהם בשר ודם, הלא כל שכן וקל וחומר שאיש ישראל יוכל להשיג את העוף על ידי תפילה למלך מלכי המלכים הקב"ה שהוא כל יכול, ובוודאי לא יגרע חלקו של היהודי.

ותיכף נכנס לחדרו והסתגר שם, והתחיל להתפלל להשי"ת שישלח רפואה שלמה ליהודי החולה, ובעודו עומד ומתפלל בחדרו, בא אליו שליח וסיפר שנפל עוף גדול משונה שכמותו לא ראה מעולם, ונמצא על הגג, מיד ציוה להשליח שיביא את העוף לביתו של החולה, ולבשלו במים, ויתנו להחולה לשתות מים זו, והוסיף לצוות שהנוצות של העוף ישמרו ולא יזרקו... וכן עשו, ומיד התחיל להבריא, ומיום ליום נשתנה מצבו לטובה, עד שהיה בריא ואולם כאחד האדם.

אחרי כמה חודשים נקלע הרופא הגדול לאותה העיר, ועלה

שבועות

נעשה ונשמע כ'אחד' שבקריאת שמע

הרה"ק הרבי ר' הערש מרימאנוב זי"ע בבארת המים הקשה בנוסח הפייט 'ובאו כולם בברית יחד נעשה ונשמע אמרו כאחד', ויש להבין מהו הכוונה בתיבת 'כאחד'. וביאר שבני ישראל אמרו 'נעשה ונשמע' בהתלהבות ודביקות ומסירת נפש 'מיט א ברען אין פייער' (בהתלהבות ואש קודש) כמו שאומרים 'שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד', וזהו הכוונה נעשה ונשמע אמרו 'כאחד', כמו תיבת 'אחד' שבפסוק 'שמע ישראל'.

בת קול יוצא בכל שנה

פעם אחת בחג השבועות אמר הרה"ק ר' שלומק'ע מזעוויהל זי"ע למשמשו הרה"ח ר' אלי' ראטה ז"ל, דבכל שנה ושנה יוצא שוב הבת קול שיצא קודם קבלת התורה, ושואל את בני ישראל: האם מוכנים אתם לקבל התורה הקדושה?! וכמאמר הכתוב (שמות יב, ה) 'אם שמוע

תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים', והוסיף וגילה לו: תדע שברגע זו יצאה הבת קול, על כן נענה יחדיו, וביחד צעקו בקול גדול 'נעשה ונשמע'.

כל אחד יכול לחזור ולהתקרב

ואכן מסיפור הנ"ל למדנו שבכל שנה ושנה יכול האדם לקבל על עצמו קבלת התורה מחדש, ומאמר 'נעשה ונשמע', ולא יאמר האדם הלא חטאתי רבו והתרחקתי מהקב"ה, ומי אנכי שאזכה לחזור ולהתקרב אל ה', שאינו אלא טועה, דאין לך אדם שאין לו שעה, ואין לך אדם שאין לו תקנה ותקוה טובה, כי הקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו פותח שערי תשובה להשבים אליו, שזה רצונו וחפצו לכל ירח ממנו נדה.

בישמח ישראל (פ' יתרו) פירש מה שאמר הקב"ה לבני ישראל קודם קבלת התורה (שמות יב, ד) 'ואשא אתכם על כנפי נשרים

ותתחדשו מחדש בניצוצי הקדושה, כי חפץ חסד הוא ומרבה לסלוח.

ואביא אתכם אלי, ומקשה למה הביא לדוגמא את 'הנשר' דווקא, ולא שאר עופות השמים.

כ"א אחד יש לו שייכות עם התורה

ובפרט שכל אחד מישראל אדוק ומקושר בתורה, כידוע דששים ריבוא אותיות יש לתורה כנגד ששים ריבוא נשמות ישראל שבעולם, וממילא בנקל ביכלתו לעורר בקרבו ניצוץ הקדוש שבו, ולהתקשר בכל רמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בקדושת התורה.

כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ מאנסי זצוק"ל סיפר, באחת השנים אמר זקינו הרה"ק בעל אהבת ישראל מוויזניץ זי"ע ביום חג השבועות, שהרה"ק מצאנו זי"ע לא היה ישן בעצרת גם בליל ב', ורצונו להתנהג כמותו, שאלה אותו הרבנית ע"ה: איזה שייכות יש לך לצאנו?! נענה ואמר: 'צאנו איז תורה, און מיט תורה האט יעדער איינער א שייכות' (צאנו הוא תורה, ועם התורה יש לכל אחד

שייכות).

וביאר על פי דברי הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע (מובא

בעבודת ישראל פ' יתרו) דשם 'הנשר' נקרא על שם מעשהו, כי נושר נוצותיו וחוזר ומתחדש בנוצות חדשים לזמן ידוע, וכמו שכתב ברש"י על הפסוק (תהלים קג, ה) 'תתחדש כנשר נעוריו', כנשר הזה שמחדש כנפיו ונוצה משנה לשנה. והקב"ה רצה לרמוז לכל המתקרבים אליו, שאל יתיאשו ואל יראו מגשת אליו מחמת עוונותיהם שעשו מקודם, כי העיקר עכ"פ להתקרב מהיום והלאה, ושיקבלו על עצמם שלא לחטוא עוד, ולזה אמר להם ואשא אתכם על כנפי 'נשרים', שהרוצים להתקרב לה' יתבוננו בטבע הנשרים, ומזה ימצאו חיזוק לנפשם, דאף שחטאתם ונשרו הנוצות שלכם דהיינו ניצוצי הקדושה, אל תאמרו לנפשכם נואש ותחזרו בתשובה,

בחג השבועות תחל שנה וברכותיה

השפעות טובות ורחמים גדולים
על כנסת ישראל.

כמו כן בחג השבועות נקרא ראש השנה, ולכן בימי הספירה היא העת לעשות תשובה ולתקן מה שפגם, ואם בני ישראל עושין תשובה שלימה בימי הספירה, אזי בחג השבועות שהוא בבחינת ראש השנה, אזי הקב"ה מוחל להם עוונותיהם, ומהפך להם מדת הדין למדת הרחמים, ותכלה השנה וקללותיה ותחול השנה וברכותיה.

חזר על האומות שיוכל להשפיע
טובה על בני

וכבר בשעת קבלת התורה הקדים הקב"ה עצה טובה לסתום פיות המקטריגים, כדי שיוכל להשפיע לבני ישראל השפעות טובות בכל השנים, כדאיתא בספר אמת ליעקב (פ' מסעי) בשם הרה"ק החוזה מלובלין זי"ע, לבאר מה שאמרו חז"ל (עבודה זרה ב, ב) שהקב"ה חזר על כל האומות שיקבלו את התורה, והם לא הסכימו לקבל התורה. ולכאורה

איתא בגמרא (מגילה ל"א ע"ב) תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר, עזרא תיקן להם לישראל שיהיו קורין (בתורה) קללות שבתורת כהנים (פ' בחוקות) קודם עצרת (שבועות), ושכמשה תורה (פ' כי תבא) קודם ראש השנה, מאי טעמא, אמר אבוי ואיתימא ריש לקיש כדי שתכלה השנה וקללותיה. ומקשה, בשלמא שבמשה תורה איכא כדי שתכלה השנה וקללותיה, אלא שבתורת כהנים, אמו עצרת ר"ה היא?! ומתרץ אין עצרת נמי ר"ה היא, דתנן ובעצרת נידונין על פירות האילן. מבואר בגמרא שחג השבועות דינו כראש השנה.

ובמאור ושמש (פ' בחוקות) כתב, דכמו לפני ראש השנה היא העת שיתעורר כל אדם בתשובה, מפני שירעדו ויפחדו אז מאימת הדין, ובכח התשובה הקב"ה מוחל עוונותיהם ומהפך להם מדת הדין למדת הרחמים, שהם ממתיקין את הגבורות לבל יחולו עליהם עוד, וממשיכים

והרי 'אם אין קמח אין תורה' (אבות ג, יז).

בספר שיח זקנים (ח"ב דף רכ"ט) מסופר, ידוע שהרה"ק בעל תפארת שלמה מראדאמסק זי"ע נסע בשנה אחת לחסות בחג השבועות אצל הרה"ק מצאנו זי"ע, ובשעת עריכת שלחן המהור של הרה"ק מצאנו, אמר לו בנו הרה"ק מגארליץ: טאטע שוין די העכסטע צייט אז 'פיוויל שענקיר' זאל נתעלה ווערען (אבא, כבר הגיע הזמן שפייבל המונג יתעלה מזל), שאותו איש ר' פיוויל היה עני, אמר לו הרה"ק מצאנו: אונז האבן מיר דא דעם ראדאמסקער רבי, ער האט די שליסעל פון פרנסה (יש לנו אתנו הרב מראדאמסק, יש לו המפתח של פרנסה), כאשר שמע זאת ר' פיוויל ניגש לרה"ק מראדאמסק וביקש את ברכתו, ובירכו הרה"ק, ומאז הצליח בפרנסה.

תיקון הגדול ביותר סיפורי צדיקים

רה"ק מגאלאנמא זי"ע סיפר, פעם היה בחג השבועות אצל הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע,

קשה ומי איכא ספיקא כלפי שמיא, והרי בודאי ידע בבירור שהאומות לא ירצו לקבלה ולמה הוצרך לחזור עליהם?! אמנם כוונתו ית"ש היתה כדי שלא יהיה קטרוג על השפע שישפיע לישראל בניו אהוביו, שהרי קל וחומר הוא, אם לעובדי רצונו העכו"ם שלא הסכימו לקבל את התורה, ומכל מקום לא חסר כלום ונשפע להם כל מחסורם, ועוד יותר מזה, על אחת כמה וכמה, ישראל קדושים שקיבלו את התורה, והקדימו נעשה לנשמע, בוודאי מגיע להם כל טוב, וראויים הם לקבל שפע של חכמה עושר וכבוד.

לקבלת התורה צריך שפע

רה"ק מאוסטראווצא זי"ע ביאר מאמר חז"ל (פסחים סח, ב) 'הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם', היינו בשבועות שהיא עצרת מגיע לעם ישראל בחינת 'לכם' דהיינו צרכי הגשמיות, בריאות ופרנסה ומזונות וכדו', והטעם הוא, שביום הזה קבלו את התורה,

העלה הדוד באמידת אקדמות

הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע
אמר: יהודי צריך לבוא
לבעלזא במסירות נפש לשמוע
בחג השבועות את המילים
שאומרים לפני קריאת התורה
בפיוט אקדמות 'זכאין כד
שמעתון שבח דא שירתא קביעין
כן תהוון בהנהו חבורתא' (כאשר
זכיתם לשמוע שבח השירה הזאת, כן תזכו
לשבת בחבורת אותם צדיקים). והוסיף
ואמר: בשעה שהוא אומר את
המילים האלה באקדמות, הוא
מעלה את כל אנשי דורו למדרגה
עליונה.

להמשיך משבועות לפרשת ואתחנן

מנהג זקני הרה"ק הרבי ר'
מרדכי'לי מנדבורנא זי"ע,
כי האילנות והעשבים שנוהגין
לתלות בבית המדרש ובבית
לכבוד חג השבועות, היה משאיר
אותם תלויים במקומם עד אחר
שבת נחמו פרשת ואתחנן, שאז
קורין שוב עשרת הדברות. והעידו
אנשים שראו בפועל מעשה ניסים

ובליל יו"ט בשעת עריכת שלחנו
המהור האריך בסיפורים על
הבעש"ט הק' זי"ע, לרגל ההילולא
שחל בשבועות, וליד השולחן ישבו
אנשים ממדינת אויבערלאנד
שאמרו זה לזה בחשאי הלא
צריכים עכשיו לומר תיקון ליל
שבועות! והרה"ק מבעלזא הרגיש
מה שדיברו ביניהם, ועמד תיכף
מלא קומתו, ואמר בזה"ל: די
גרעסטער תיקון אויף דעם עולם
איז שמועסן פון צדיקים (התיקון הגדול
ביותר בעולם הוא סיפורי צדיקים).

דפואה ע"י אמידת אקדמות

בספר אוהל שלמה (דף ל"ו) מסופר,
פעם אחד היה אצל הרה"ק
בעל תפארת שלמה זי"ע אחד
ממקורביו שהיה לו ילד אילם ר"ל,
שלא היה יכול לדבר, וזה היה
קודם חג השבועות, ועל השולחן
היה מונח מחזור לחג השבועות,
והרה"ק התפארת שלמה פתח את
המחזור ואמר להילד בלשון
אשכנז: אמור 'אקדמות מילין
ושריות שותא'! ותיכף דיבר הילד
ג"כ, ומאז התחיל לדבר ככל אדם.

ממש, שאחרי שבת נחמו כאשר היו לחים כאילו היום נתלשו מן הורידו מן החלונות את העשבים האילן.

יזמא דנשמתא

הבעש"ט הק' זי"ע

שאמר: אם יבוא אדם ויאמר לי שראה שעשה הבעש"ט סולם ועלה לשמים בחיים חיותו בגופו ובמלבושיו, אאמין לו, כי כל מה שאומרים על הבעש"ט הק' זי"ע ראוי להאמין.

יכול לזון את כל העולם

בספר דברי ישראל (כללי אורייתא דף לב) כתב בשם זקנו הרה"ק רבי יחזקאל מקוזמיר זי"ע, כי הבעש"ט זצוק"ל אמר: שבגודל בטחונו השלם היה יכול להאכיל ולזון לכל העולם, רק שאין לו קפילה כה גדולה (אין לו סיר גדול מספיק לבשל עבור כל העולם).

העני יש לו קירבה יתירה לפני הקב"ה

בספר רב ייבי (תהלים יג) מביא בשם הבעש"ט זי"ע, כי העני יש

ראוי להאמין כל מה שאומרים בשמו

הרה"ק בעל תפארת שלמה זי"ע שאל פעם את הרה"ק בעל דברי חיים זי"ע: האם כל הסיפורים שמספרים על הבעש"ט הקדוש הם נכונים ואמיתיים? ענה לו הרה"ק מצאנו: איני יודע, אבל אני יודע שהבעש"ט הקדוש היה יכול לעשות הרבה יותר פלאים, והיה יכול אף להחיות מתים.

הגה"ק המהרש"ם מברעזאן זי"ע כתב במכתבו: אציגה נא מה ששמעתי מפי הגה"ק ר' חנוך העניך אבד"ק אלעסק זצ"ל, ששמע מפה חותנו הגאון הקדוש וכו' מרן מהר"ש [השר שלום] אבד"ק בעלזא זי"ע, ששמע מפי מורו הקדוש הרבי מלובלין זי"ע,

העשיר אין השי"ת צריך לזכור אותו בכל יום, שכבר נתן לו השי"ת בפעם אחת על כל ימי חייו.

בדורות אלו צריך לבקש על פרנסה

הרה"ק הבית אהרן מקארלין זי"ע אמר: יהודי אינו צריך להתבייש לבקש על הפרנסה, ואף דאיתא בתיקוני הוזה"ק (דף כ"ב ע"א) צווחין בצלותא ביומא דכיפורי ככלבין הב הב לנא מזונא, דהיינו שביום הכיפורים אנו מבקשים רק למלאות רצונינו. אבל הבעש"ט הק' זי"ע אמר שזהו רק בדורות הראשונים שהיו בריאים ועשירים, אבל בדורות אלו צריך לבקש על הפרנסה מהשי"ת.

ידידת נשמתו לעולם הזה

בספר מאמר מרדכי מסופר, כי במשך חמש מאות שנה הפצירו צדיקים שיורידו את נשמת הבעש"ט הק' לעולם, אך לא נתרצה לירד, רק לבסוף ירדה, בעבור שלא ידח ממנו נדח.

לו זכיה גדולה, שבכל יום ויום יש לו רשות לדבר לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, מה שאין כן העשיר שנותן לו השי"ת בפעם אחת עשירות הרבה, שיהיה לו די מזונות כל ימי חייו, ואינו צריך לגשת ולבקש בכל יום מזונות מאת השי"ת, אבל העני מחמת דוחקו שאין לו מה לאכול, צריך בכל יום ויום לגשת ולבקש מאת השי"ת מזונות, נמצא שזוכה העני לדבר לפני השי"ת בכל יום.

חזין אם העשיר הוא צדיק הרבה, ויש לו שכל להבין שאפילו כשיש לו מזונות, אם ח"ו לא יתן השי"ת 'חיות' בתוך מזונותיו לפרנסו, לא יועיל כלום כספו ורכושו, והראיה: חולה שיש לו מזונות, ואינו יכול לפרנס את עצמו באותן מזונות... ועל כן גם העשיר ידע שצריך לבקש ולהתפלל לפני הקב"ה שיכניס חיות בתוך העשירות, שיוכל ליהנות מכספו ורכושו.

ועוד זאת, העני צריך השי"ת לזכור אותו תמיד, להזמין לו פרנסתו בכל יום ויום, אבל

אתה עכבת את הגאולה עד שיבואו כל הנשמות על תיקונם, ומה אם כן רצונך עתה?!

המשכת שפע בכח האמונה

הרה"ק ר' דוד לייקים זי"ע תלמידו של הבעש"ט הק' זי"ע, היה חותנו של הרה"ק ר' מרדכי מטשערנאביל זי"ע (שנשא את בתו אחרי מות אשתו הראשונה) פעם אחת הודיע ר' דוד לייקים לחתנו שביום פלוני יגיע לבקרו בעירו, ובהגיע אותו היום יצא הרה"ק מטשערנאביל עם עגלה לקראת חותנו, לקבלו בבואו לחון את פני העיר, וכמה חסידים שרצו לראות איך שהם נפגשים, הקדימו לצאת ברגל שעה או שתיים, וכאשר ראו מרחוק העגלה נוסעת עצרו בדרכם, ולא המשיכו לילך עוד, וכאשר ר' דוד לייקים הבחין בהם שאל אותם: מי הם ומאין אתם?! ויאמרו: חסידי ר' מאטאלע מטשארנאביל אננו! ושאל אותם: האם יש בכם אמונה ברבכם?! ושתקו, כי מי יאמר באמת שיש לו אמונה.

וכך היה מעשה: פעם נתעורר רעש גדול בשמים, שנשמות צדיקים הרעישו שכבר תהיה הגאולה השלימה כי בא מועד, לעומתם היו שמענו כי עדיין אין השעה כשירה לכך, שכן עדיין נמצאים נשמות רבות הצריכים לתיקון, ומה תהא עליהם?! והללו טוענים: שאין על כל כלל ישראל לסבול מחמת נשמות אלו? והסכימו כולם דכיון ונמצא איתם נשמה גדולה ישאלו את פיה, והלכו לשאול נשמתו המהורה של הבעש"ט שעדיין היתה במרומים, והיא השיבה: הלא מפורש בקרא (שמואל ב יד, יד) 'לבלתי ידח ממנו נדח', אמרו לה: הרי כלל ישראל כבר סובל בשבילים זה זמן רב כל כך, ועד מתי יסבלו?! לכן דרשו הימנה שתדד היא לעולם לתקן אותן הנשמות, וכך ירדה נשמת הבעש"ט הק' להעולם הזה.

ופעם אחת כאשר הרעיש הבעש"ט הק' להביא את הגאולה, השיבו לו משמים: הלא

ואמר להם: אספר לכם מהו אמונה! פעם אחת בשבת קודש כאשר אכלנו סעודה שלישית אצל הבעש"ט, נמשכה הסעודה כמה שעות בתוך הלילה, ואח"כ בירכנו ברכת המזון, התפללנו מעריב ועשינו הבדלה, וישבנו תיכף לסעודת מלוה מלכה, אנחנו התלמידים שישבנו סמוך לשולחנו של הבעש"ט היינו עניים ואביונים, ולא היה בידינו פרוטה לפורטה, ואחר סעודת מלוה מלכה אמר לי הבעש"ט הקדוש זי"ע בזה"ל: דוד, תן מעות על משקה דבש (מע"ד)! אף שידעתי שאין בידי בלום, אבל כיון שמורי ורבי אמר לי 'תן על משקה', לא הייתי מסופק בקרבי כלל, הכנסתי את ידי לכיס, ומשכתי משם זהוב אחד, ונתתי על משקה, זהו אמונה, כי 'אמונה' היא 'המשכה' כנודע.

תיקון גלגול נשימה בעוף

מעשה שהיה באחד הכפרים רחוק ממקום מגורי הבעש"ט, איש אחד שלח ביום

חמישי את משרתו עם תרנגול אל השוחט, כאשר שחט השוחט את התרנגול ראה שהתרנגול טריפה, אבל לא רצה לסמוך על עצמו, ואמר למשרת שילך אל הרב, אך גם הרב פסק שהתרנגול טריפה.

באותו התרנגול היה גלגול נשמה, והגלגול היה מצפה ומיחל שאיזה יהודי יאכל את התרנגול לכבוד שבת, דאז יהיה לו תיקון, ובאמת היה התרנגול כשר, ועל כן בא הגלגול לפני הבעש"ט וסיפר לו: דבשביל השוחט והרב לא יהיה לו תיקון, וביקש מהבעש"ט כי יסע לשם אל הרב להעמידו על טעותו.

הבעש"ט נסע ביום ערש"ק אל הכפר ההוא והתפלל שם, ולאחר מכן נכנס לביתו של האיש הנ"ל, ושאל: אם יוכל לסעוד אתם? ויאמרו לו: כי רק מאכלי חלב יוכל לאכול עמם, וימאן הבעש"ט באומרו: שביום ערב שבת קודש אינו אוכל מאכלי חלב ורוצה לאכול רק בשר, אמר לו בן הכפר: שאין לו בשר, משום

התרנגול כשר על פי מתיבתא דרקיע ולית מאן דפליג עליה!

אמר הרב: זאת לא יוכל לעשות כי אם הבעש"ט, וביקש שיאמר לו מי הוא, אז הודה לו שהוא הבעש"ט, מיד הכשירו ובישלו את התרנגול ואכלוהו עוד בסעודת הבוקר, אחר כך ביקש הרב מאת הבעש"ט שישאר אצלו לשבת, אמר לו הבעש"ט כי אין לו בגדי שבת ולא יוכל להשאר שם, כשחזר הבעש"ט לביתו, בא אליו הגלגול ונתן לו תודה שבזכותו היה לו תיקון גמור.

גודל קדושתו

סיפר הרה"ק מרוזין זי"ע, שזקיננו הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע כשהיה אצל רבו הבעש"ט הק' זי"ע, והבעש"ט התפלל עם תלמידיו בהתלהבות גדולה ובקולות גדולות, והרה"ק ממעזריטש שהיה איש חלוש התפלל בחדר מיוחד, וכך הצטרף להמנין של הבעש"ט, ופעם אחת ביום שלובשין את הקיטל קודם

שהשוחט אמר על התרנגול שלו שהוא מריפה, ביקש הבעש"ט להראות לו את התרנגול, כאשר בדק וראה את התרנגול, אמר כי הוא כשר, שאלו בן הכפר: מי אתה?! ולא חפץ לגלות את שמו, אמר לו הכפרי: אינני מכיר את כבודו, לכן לא אוכל לסמוך על איש אשר לא נודע לי, לכן אשלח שליח לקרוא את הרב, הסכים הבעש"ט על כך.

כאשר בא הרב, התחילו לפלפל זה עם זה, הרב הוכיח מן ראשונים והאחרונים שהתרנגול מריפה, והבעש"ט הוכיח שהתרנגול כשר, אז אמר הרב: אם היה לנו איש שלישי היה טוב, אבל עכשיו שאין לנו, מי יוכיח?! אמר הבעש"ט: מן השמים יוכיחו עם מי הצדק. מיד צוה הבעש"ט לתת קערה וכיסה את הקערה במפה, והבעש"ט ישב בקצה השולחן הרחק מן הקערה, והרב ישב קרוב לקערה, ואחרי רבע שעה צוה להגביה את המפה, וראו כתב בלשון זה:

תפלת מוסף (בפסח קודם תפילת מל, או בשמיני עצרת קודם תפילת גשם), הלך הבעש"ט לתוך החדר שהתפלל שם הרה"ק ממעזריטש זי"ע כדי ללבוש את הקיטל, ורצה הרה"ק ממעזריטש לעזור לרבו ללבוש הקיטל, וכאשר רק נגע בהקיטל התחיל לרעוד מחמת רוב פחד של קדושת הבעש"ט, ואחז עצמו בהשולחן כדי שלא יפול, וגם השולחן רעד עמו.

ואמר הרה"ק מרוזין: דער זיידע איז נישט געווען קיין שוסטער, אין דער בעש"ט איז נישט געווען קיין גאט (זקני הקדוש לא היה סנדלר, והבעש"ט הק' לא היה אלקי). ובכל זאת כאשר נגע זקני רק במלבושו אחזו רעדה, ואנו פשוטי עם עומדים על הארץ, שהוא לבושו של הקב"ה, ואין רועדים כלל?.

הצלתו מעלילת דם

בתקופת מגוריו של הבעש"ט בעיר טלוסט, התרגזו הערלים על הבעש"ט, והחליטו לעשות 'עלילת דם' בליל ראשון

של פסח, והרגו ערל אחד, והשליכו את גופו במרתף ביתו של הבעש"ט, ולא ידע איש מזה.

כאשר הבעש"ט חזר מבית הכנסת ונכנס לביתו, תיכף אמר להרבנית: אני מרגיש בבית רוח של נבילה. והתחילו לחפש עד שמצאו את ההרוג במרתף, וציוה הבעש"ט להלבישו במלבושים כאחד האדם, ולהושיבו אצל השולחן, והבעש"ט ישב אצל השולחן ולא ערך עדיין את הסדר, פתאום באו הערלים עם שוטרים להבית, ויחפשו במרתף ובחדרי הבית ולא מצאו אותו, ולא עלה על דעתם על היושב אצל השולחן כי הוא זה, וכאשר פשפשו ולא מצאו הלכו לדרכם, אח"כ ציוה הבעש"ט לעושי דברו להשליך אותו לאיזה נהר, וכן עשו, ואח"כ ערך הבעש"ט הסדר בהתלהבות כדרכו.

הצלת מוזג מעניו וסבלו

בתקופת מגוריו בעיר טלוסט, היה בעל מוזיגה עני גדול,

שלא היה יכול לשלם השכירות לאדון הכפר, והאדון היה לו 'קאזאק' (שוטר) שהלך בשליחותו לתבוע דמי השכירות, והקאזאק ציער תמיד את המוזג הנ"ל, עד שכשל כח הסבל מאתו.

באחד הימים כאשר הגיע זמן פריעת השכירות, ולא היה בידו אפילו שוה פרוטה, ופחד מאוד מפני הקאזאק לבל יהרוג אותו, הלך לפני הבעש"ט ובכה לפניו במר נפשו, שחויז מהיסורים שיש לו שאין לו לפרוע השכירות, עוד פחד לבו מפני הקאזאק אימת מות, ואמר לו הבעש"ט: לך לביתך, אל תירא ואל תפחד, היום תרוויח הרבה אי"ה, ואף אם יחסר לך מעות אל תפחד מפני הקאזאק כי לא יוכל לעשות לך מאומה.

באותו היום היה יומא דשוקא, ואכן הרוויח הרבה, ובאמצע היום הבחין בהקאזאק הרץ כנגדו בכעס גדול מחמת שלא שילם עוד את השכירות, אבל כאשר התקרב אליו נעשה דומם כאבן ולא היה יכול לזוז

ממקומו כלל! והתחנן לפני המוזג שיחוס וירחם עליו, ומיד הלך להבעש"ט וסיפר כל המאורע, ואמר: שפחד לבו מהאדון שלא ידחה אותו מפרנסתו! אמר לו הבעש"ט: צא החוצה ותאמר לו, שיקבל על עצמו שלא יהיה צורך היהודים, ושב ורפא לו! ואכן מסר לו דברי הבעש"ט, ואמר תיכף שמקבל על עצמו שלא לצער שום יהודי כל ימי חייו, ואחר אמרו דברים הללו חזר להיות כאחד האדם, והמוזג מנה את המעות שהרוויח באותו היום, והיה די והותר, והיה ביכלתו לשלם השכירות וגם נשאר לו מעות.

שלשה הבטחות שנתקיימו

מקודם למגוריו בעיר טלוסט, התגורר הבעש"ט בכפר קשיליוויץ הסמוך לעיר הנ"ל, והיה דרכו בחורף לילך למבול בנהר קמן, וכאשר נגלד ונעשה קרח, מסר נפשו לשבור ומבל בו.

אצל הנהר ישב ערל אשר נכמרו רחמיו על הבעש"ט, שראה

ויהי אחר הדברים האלה חלה אצל הערל אשתו וילדו, ורחץ אותם עם המים, וגם נתן להם לשתות, והיה להם רפואה, ונתפרסם הדבר, עד שבאו מכל הסביבות לבקש אחרי המים, והמים פעל רפואות לתחלואים שונים, והערל נתעשר מאוד, עד שנודע הדבר לפני הרופאים שאבדו פרנסתם, והם השתדלו אצל הממשלה, והם סתמו את המקוה.

אח"כ בימי הרה"ק מרוזין זי"ע רצה לראות את הערל הנ"ל, והביאו את הערל לפניו, וכראות הערל את צורת קדשו אמר: עתה הגיע זמני להפטר מהעולם, כי יש לצדיק זה צורת פניו של הבעש"ט.

להצטער על שמיעת דבר דע

הבעש"ט הק' זי"ע אמר, כאשר שומעים דבר לא טוב על אחד מישראל, אפילו כשאין מכירים אותו צריך להצטער צער רב, דממה נפשך אחד משניהם בודאי לא טוב, דאם אמת הדבר שמספרים על פלוני, הרי אותו

פעם אחת בצאתו מהטבילה שעמד יחף על הקרח, ולא היה יכול להרים את רגלו מפני שנדבק אל הקרח, והניפו בחזקה עד שנקלף עורו מרגלו ויצא דם, ומאז היה הערל עומד על המשמר ביציאתו מהנהר, והכין לו תבן שיעלה על התבן, וכן עשה תמיד.

פעם אמר הבעש"ט להערל מה שאלתך וינתן לך, תבחר לך אחד משלשה: עשירות, אריכות ימים, להתמנות כשופט. הערל אמר לו: רצוני בכל שלשה הברכות, והבעש"ט הבטיח לו שיזכה בכל שלשת הברכות.

ויאמר הערל: איך אוכל להיות עשיר הרי אין לי כלום?! אמר לו הבעש"ט: בנהר הזה הסמוך לביתך תעשה לך מקוה מים, ומי שיצטרך לרפואה יקנה אצלך צלוחית מים ושב ורפא לו! וביקש ממנו שיתן לו סימן כמה יאריך ימים! אמר לו הבעש"ט: שיאריך ימים עד שיראה אחר פטירתו איש שיהיה לו צורתו!

לאהוב כל יהודי

האדמו"ר הריי"ץ מלובאוויטש
זי"ע באגרת הקודש
כתב בשם הבעש"ט הק' זי"ע,
שצריך לאהוב ולכבד אפילו
היהודי הפשוט ביותר, כמו
שמכבדים את הגאון הגדול
ביותר, שהרי הוא יהודי, ואב אחד
לכולנו, כמו שנאמר (דברים יד, א)
'בנים אתם לה' אלקיכם', ונאמר
(מלאכי א, ב) 'אהבתי אתכם אמר
ה'.

אמידת 'בריך שמיה' באמונה פשוטה

הרה"ק בעל התניא זי"ע אמר
בשם הבעש"ט זי"ע,
כשיהודי אומר באמונה פשוטה
מעומק הלב בעת פתיחת הארון,
'ברוך שמיה דמרא עלמא בריך
כתרך ואתרך יהא רעותך עם
עמך ישראל לעלם וכו', ממלא
הקב"ה בקשתו כולל או מקצתה.

התקרבות המגיד ממעזיטש להבעש"ט

בספר סיפורים נוראים מביא בשם
בנו של חגה"ק בעל פני
יהושע זצ"ל, שאביו הפני יהושע

האיש לא טוב, ואם אינו אמת,
הרי המספר נמצא במצב לא טוב.

כפי שמדבר על חבירו נגזר עליו

עוד אמר הבעש"ט זי"ע, כל
הפוסק איזה דבר על חבירו,
הן לטוב והן לרע, פוסק על עצמו,
כגון האומר על מעשה טוב או
דיבור טוב של חבירו, שמגיע לו
שהקב"ה יעזרהו בשכר זאת בכל
מה שגדרש לו, או להיפך, שאומר
על חבירו שעשה דבר לא טוב,
שמגיע לו עונש כך וכך, הרי
בדברים האלו פוסק על עצמו ביו
לרע ובין לטוב, שאם יעשה מעשה
כזה, יקבל שכר או עונש כפי
שדיבר על חבירו.

וכמו כן כאשר רואה צרה או רע
אצל חבירו, ומצדיק דין
שמים, שמשפטי ה' אמת, ואינו
מצטער ומעורר עליו רחמים, גורם
רע וקטרוג על עצמו, דבשמים
יתחילו לחקור גם במעשיו
ודיבוריו, האם הוא עצמו אינו ראוי
לעונש כזה, ולעומת זה המשתתף
בצערן של חבירו ומעורר עליו
רחמים, בא על שכרו.

הלימוד, תשלח תיכף אחר השוחט, ויודה בעצמו, ומיד נסע משם כדי שלא יוכל הגאון לשאול אותו לשמו.

הפני יהושע התפלא מאוד על החזיון הזה, ותיכף אחרי שסיים את לימודו, שלח לקרוא את השוחט, והודה השוחט על הכל, והבין הגאון הנ"ל שזה האיש הוא הבעש"ט.

לאחר כמה חדשים בא האיש עוד הפעם אצל בית המדרש, ושלח את המשרת לבית המדרש להגאון הנ"ל שילך החוצה, ותיכף יצא אל העגלה, ואמר לו הבעש"ט: כאשר יתאכסן אצלכם הגאון ר' דובער (המגיד ממעזריטש) תאמר לו משמו, שאי אפשר שיהיה בריא ברגליו אם לא שיבוא אצלי! ומיד נסע משם במהירות, עד שלא היה זמן לשאול מי הוא, ואז הבין הגאון בבירור שהוא הבעש"ט.

ולאחר כמה חדשים בא המגיד לבית הפני יהושע כדרכו בכל שנה ושנה בעת נסיעתו

היה בזמנו של הבעש"ט, ובתחילה לא הכירו רק שמע ממנו, והרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע שעדיין לא נתקרב אז להבעש"ט, היה נוסע בכל שנה לקארילסבאד מחמת שהיה כל ימיו חולי ברגליו, ועל אם הדרך היה נכנס לבקר אצל הפני יהושע בלעמבערג, ובכל פעם כשדיברו מענין הבעש"ט היה המגיד מדבר סרה עליו.

פעם אחת למד הפני יהושע עם תלמידי ישיבתו, והבעש"ט הגיע ליד בית מדרשו, ושלח את משרתו למסור להפני יהושע שהאיש היושב בעגלה מבקש ממנו שיצא אצלו החוצה כי צריך למסור לו איזה דבר סתר, והשיב הגאון: איני יכול לבטל תורה דרבים, יבוא הוא לבית המדרש, וימתין עד סיום הלימוד, והשיב הבעש"ט: הדבר נחוץ כל כך שהוא דוחה אף תורה דרבים, ויצא הגאון ונתן לו שלום, ושאל אותו: איזה דבר נחוץ כל כך?! ואמר הבעש"ט: השוחט שלכם מאכיל טריפות לכל העיר יותר מעשר שנים, וכאשר תסיים

זכה לכל המדריגות ע"י טבילה במקוה

הרה"ק רבי משולם פייביש
מזאבריו זי"ע בספרו
יושר דברי אמת (אות מ"ב) כתב,
שהבעש"ט הק' זי"ע אמר, שזכה
לכל המדריגות שלו, בעבור
שהתמיד בטהרת המקוה תמיד,
ובאמת זהו ענין גדול מאד, כי
המקוה מטהר את הגוף והנפש.

טבילה בבוקר נחשב כתענית

הרה"ק רבי משה מזוועהיל זי"ע
אמר בשם אביו הרה"ק
המגיד מזלאטשוב זי"ע ששמע
מפה קדוש הבעש"ט זי"ע שאמר
בזה הלשון: פעלתי אצל השי"ת,
שהטבילה שאדם טובל את עצמו
במקוה בבוקר, יהיה נחשב לפני
הקב"ה כמו תענית יום אחד.

רצה לקיים ואל עפר תשוב

הרה"ק הבעל התניא זי"ע אמר
כי רבינו הבעש"ט הק'
זי"ע היה יכול לעלות בסערה
השמים כמו אליהו הנביא זל"ט,
רק היה רוצה לעבור (אדורכניין) מה

לקארליסבאד, וסיפר לו הפני
יהושע כל המאורע, והמגיד אמר
גם כן שאין זה כי אם הבעש"ט,
והפני יהושע אמר לו: עצתי
נאמנה שיסע להבעש"ט כי לא
דבר ריק הוא! והסכים לזה המגיד
ונסע להבעש"ט ונעשה תלמידו,
וקיבל ממנו רזין דאורייתא!

ואמר לו הבעש"ט: עוד פעם
אחת צריך אתה לנסוע
לקארליסבאד, וכן עשה, אחר
שנה נסע לשם, ונאכסן בדרכו
אצל הפני יהושע, והפליא לפניו
את הבעש"ט שהוא כמו אחד
מהתנאים, ושאל אותו הפני
יהושע: היכן הם כל הקושיות
שהיה לכם עליו?! אמר לו
המגיד: עד עכשיו חשבתי אותו
לאיש בין אנשים, והיה שיך
להקשות עליו, אבל כעת כאשר
אני מכירו אשר לא יאומן כמעט
שהוא ילוד אשה, כי אם ממלאכי
מרום, ואי אפשר לנו להשיג אף
שמץ מועט ממהותו, על כרחך
שהוא למעלה מהשגותינו לגמרי,
ואין לנו הרשות להקשות על
דרכו כלל.

שנאמר (בראשית ג, יט) ואל עפר תשוב.
אותם השרים הניגון הזה
בהתעוררות של קבלת תשובה.

ניגון 'התעוררות רחמים רבים'

כל אחד יכול לשמוע קול ה' מדבר

בספר כתר תורה (פר' יתרו) כתב,
שמעתי אומרים בשם
הבעש"ט זללה"ה דאם זוכים
ישראל שמתקדשים וממהרים
עצמם בתורתו ובמצוותיו, שומעין
תמיד קול ה' מדבר, כמו במעמד
הר סיני.

וכן מביא בתולדות יעקב יוסף (פ'
ויקרא) בשמו של הבעש"ט זי"ע
לבאר המשנה (אבות פ"ו מ"ב) בכל
יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב
ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות
מעלבונה של תורה, ולכאורה ממה
נפשך, אם אי אפשר שישמע אדם
הכרוז הזה למה יוצא בת קול
כלל, ואם אפשר שישמע מדוע
באמת לא נשמע לשום אדם?!
וביאר כי מה שמגיע לאדם הרהורי
תשובה בכל יום, זהו מן הכרוז
ההוא, ואם יטה אוזן לשמוע קול
הקריאה, אפשר לכל אדם שישמע
והיינו במחשבה, אך אם הוא בר

הרה"ק הרש"ב מליובאוויטש זי"ע
אמר: קבלה בידינו
שהניגון של הרה"ק מזלאמשוב
זי"ע קראו הבעש"ט זי"ע בשם
'ניגון התעוררות רחמים רבים',
ועל ניגון זה אמר לי אבי אדמו"ר
מוהר"ש, שקבלה בידו ממה
שישמע מאביו אדמו"ר הצמח צדק,
בשם זקנו אדמו"ר הוקן (בעל התינאי),
שקיבל ממורו הרב המגיד
ממעזריטש, שהיה נוכח באותו
מעמד, שלפני ההסתלקות ציווה
הבעש"ט לנגן 'התעוררות רחמים
רבים' שחיבר הצדיק ר' מיכעלע
מזלאמשוב, וכשסיימו לנגן הואיל
הבעש"ט לומר: אני מבטיח
לדורותיכם, מתי, היכן, ומי,
שישיר ניגון זה של 'התעוררות
רחמים רבים' בהתעוררות של
תשובה, הרי בכל היכל ישנם
מלאכים המעבירים ידיעות
ובשורות לנשמות, ואני אצטרף
לשירה ואעורר רחמים רבים על

דעת להבין שזה המחשבה הוא קול הכרוז והבת קול יטה אזנו לשמוע בלימודים לעשות רצון קונו, אבל הפתי כשבא לו הרהורי תשובה מהכרוז, נתעצב והולך לבית היין לומר תנו שכר למרי נפש, ואינו שומע לקול הבת קול לשוב אל בוראו.

מרן הקדוש רבינו חיות נפשינו אור זורח האר"י הבעש"ט, כשהיה לומד תורה עם התלמידים הקדושים היתה אש מלחמת סביבותיהם, ומתקבצין מלאכי השרת, והיו שומעין הקולות והברקים ואמירת אנכי ה' אלקיך מפי ה' יתברך וזה ידוע ומפורסם הרבה.

ובענין זה נכון להעתיק מה שכתב הרה"ק מקאמארנא זי"ע בהיכל הברכה (פ' ואתחנן) העידו על

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

זל"ק של הנשר הגדול הרמב"ם
על המשמח אלמנות ויתומים

"כל המשמח את האומללים האלו דומה לשכינה"

יהודי יקר! היה משכיל אל דל
ושלח לפחות חבילה אחת של בשר ודגים
וכל מטעמים לאלמנה ויתומים בבית שמש
והקב"ה יקיים את הבטחתו וישמח את שלך!!!

זכות חבילה אחת \$250

24 שעה על הפעיימנט ליין
845-286-1007

או ע"י קוויקפעי
3875090@gmail.com

או על הסקרין של גאבר בבתי כנסיות

